

Veel mensen kennen mijn verhaal. Ik moest namelijk vluchten. Ik heb 3 kinderen van 9,7 en 5. De 2 jongste snappen het nog niet helemaal, maar de oudste wel.

De oudste weet dus dat papa uit Suriname komt en dat papa moest vluchten uit Suriname.

Ze vroeg mij ooit waarom ik moest vluchten uit Suriname.

Ik vertelde haar dat dat kwam omdat 2 belangrijke mensen ruzie met elkaar hadden en wij familie waren van één van die 2 mensen.

Er viel een stilte bij haar, ze keek naar de grond en begon na te denken.

Na enkele seconde kijkt ze weer omhoog en zegt ze: "ja, maar papa, als 2 mensen ruzie met elkaar hebben, dan hoeft jij toch niet weg?"

En die vraag die ze stelde was triest en prachtig tegelijkertijd

Aan de ene kant de onschuld en het onbegrip bij haar. Aan de andere kant heeft ze natuurlijk helemaal gelijk dat ik als klein kind, natuurlijk niet hoeft te vluchten omdat andere mensen problemen met elkaar hebben.

En als klein jongetje kom je dan in Nederland, een compleet andere wereld waar alleen de taal hetzelfde was. Maar wel een maatschappij waarin ik mij veilig voelde. Een maatschappij waarin ik niet bang hoefde te zijn om mijn mama te verliezen door boze mannen met geweren. Maar mij lekker bezig kon houden met dingen die er niet toe doen. Kleine onbelangrijke dingen.

Want dat is wat vrijheid voor mij betekent. Als je aan een willekeurig individu zou vragen wat vrijheid voor hen inhoudt, zul je al gauw woorden horen als, geluk, gezondheid en vriendschap.

En uiteraard zijn die 3 die ik zojuist opnoemde heel belangrijk.

Maar vrijheid zit 'm voor mij vooral in de kleine dingen, in de hele kleine dingen.

Ik vind het bijvoorbeeld heerlijk om mijn kinderen te horen klagen dat ze op tijd naar bed moeten want ze moeten morgen naar school.

Vrijheid is voor mij, naar school rijden om de kinderen op te halen. Maar ze gaan alle drie afspreken dus ga je met 3 rugzakjes, 3 jasjes en een lege auto weer naar huis.

Of dat ze teleurgesteld op het schoolplein staan omdat ze geen vriendje of vriendinnetje konden vinden om mee af te spreken. Vrijheid is voor mij, een boterham voor mijn jongste dochter maken, en per ongeluk een boterham met chocopasta maken in plaats van pindakaas. Ik weet nog goed dat ik ze van school ging halen en ik zie de jongste met een verdrietig gezicht naar mij toe komen lopen.

En ik vraag haar: "waarom ben je verdrietig, kun je niet afspreken?"

Nee zegt ze: "je hebt mij pindakaas gegeven in plaats van pasta. Ik heb het wel opgegeten maar alleen omdat ik niets anders had"

Ik schiet vervolgens in de lach en dat maakte de situatie niet beter.

Vrijheid is voor mij discussieren en kibbelen met mijn vrouw over dingen die helemaal niet belangrijk zijn. Wie brengt vandaag de kinderen naar bed? Welke parkeerplaats we nemen of wie mag de afstandsbediening vanavond vasthouden?

We zijn ermee opgegroeid en het word met de paplepel ingeschonken. Vrijheid is iets wat we voor lief nemen. Ook ik. Want ondanks mijn verleden zit ik zolang in Nederland dat ik ondertussen niet beter weet.

Vrijheid is een groot goed. En niet vanzelfsprekend. Laten we daarom koesteren wat we hebben.

Mijn moeder zei altijd: "Tej n'abi wan sani mo, dan fosi jo fie tak i n'abjing mo

Oftewel: je gaat iets pas missen, als het er echt niet meer is.

